

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ (ДПС)

Львівська пл. 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від 16.07.2025 р. № 760/2/99-00-24-01-04-02

На № _____ від _____ 20 ____ р.

Комітет Верховної Ради України
з питань фінансів, податкової та
митної політики

Державна податкова служба України розглянула запит Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики від 20.06.2025 № 04-32/10-2025/143946 (вх. ДПС № 531/2 від 20.06.2025) та згідно з додатком надає в межах компетенції відповіді на запитання платників податків щодо застосування окремих норм податкового законодавства України.

Додаток: на 10 арк. в 1 прим.

Заступник Голови

Сергій ЛИСЕЮК

Нікуліна Тамара 247 33 73

Документ СЕД ДПС від 16.07.2025 № 760/2/99-00-24-01-04-02
Підписувач: Лисеюк Сергій Миколайович
Сертифікат: 3FAA9288358EC00304000000B8213B00C936E100
Дієний з: 28.02.2025 по 27.02.2027

К
Державна податкова служба України
760/2/99-00-24-01-04-02 від 16.07.2025
"в"

Ситуація: Щодо невизначеності стосовно того, чи поширюється підвищена ПСП на УБД, які наразі проходять військову службу.

Питання: Чи мають право на підвищену податкову соціальну пільгу учасники бойових дій (зокрема військовослужбовці ССО), які беруть участь у бойових діях у межах захисту територіальної цілісності України?

Уточнення: Чи мають право на підвищену ПСП члени сімей загиблих військовослужбовців?

Відповідь: Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Статтею 169 ПКУ визначено порядок надання податкової соціальної пільги, її розмір, перелік категорій платників податку, які мають право на таку пільгу та обмеження щодо її застосування.

Так відповідно до п. 169.1 ст. 169, ПКУ з урахуванням норм абзацу першого п.п. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПКУ платник податку має право на зменшення суми загального місячного оподатковуваного доходу, отриманого від одного роботодавця у вигляді заробітної плати, на суму податкової соціальної пільги.

Підпунктом 14.1.222 п. 14.1 ст. 14 ПКУ визначено, що роботодавець – це, юридична особа (її філія, відділення, інший відокремлений підрозділ чи її представництво) або самозайнята особа, яка використовує найману працю фізичних осіб на підставі укладених трудових договорів (контрактів) та несе обов'язки із сплати їм заробітної плати, а також нарахування, утримання та сплати податку на доходи фізичних осіб до бюджету, нарахувань на фонд оплати праці, інші обов'язки, передбачені законами.

Заробітна плата для цілей розділу IV ПКУ – це основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом (п.п. 14.1.48 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Статтею 2 Закону України від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР «Про оплату праці» визначено структуру заробітної плати.

Основна заробітна плата. Це – винагорода за виконану роботу відповідно до встановлених норм праці (норми часу, виробітку, обслуговування, посадові обов'язки). Вона встановлюється у вигляді тарифних ставок (окладів) і відрядних розцінок для робітників та посадових окладів для службовців.

Додаткова заробітна плата. Це – винагорода за працю понад установлені норми, за трудові успіхи та винахідливість і за особливі умови праці. Вона включає доплати, надбавки, гарантійні і компенсаційні виплати, передбачені чинним законодавством; премії, пов'язані з виконанням виробничих завдань і функцій.

Інші заохочувальні та компенсаційні виплати. До них належать виплати у формі винагород за підсумками роботи за рік, премії за спеціальними

системами і положеннями, виплати в рамках грантів, компенсаційні та інші грошові і матеріальні виплати, які не передбачені актами чинного законодавства, або які провадяться понад встановлені зазначеними актами норми.

Згідно з п.п. 169.2.3 п. 169.2 ст. 169 ПКУ податкова соціальна пільга не може бути застосована до заробітної плати, яку платник податку протягом звітного податкового місяця отримує одночасно з доходами у вигляді грошового чи майнового (речового) забезпечення військовослужбовців, що виплачуються з бюджету.

Відповідно до частини шостої ст. 2 Закону України від 25 березня 1992 року № 2232-ХІІ «Про військовий обов'язок і військову службу» визначено, що військова служба за призовом під час мобілізації на особливий період є одним із видів військової служби.

Статтею 9 Закону України від 20 грудня 1991 року № 2011-ХІІ «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» встановлено, що держава гарантує військовослужбовцям достатнє матеріальне, грошове та інші види забезпечення в обсязі, що відповідає умовам військової служби, стимулює закріплення кваліфікованих військових кадрів.

Таким чином, у разі якщо працівник, призваний на військову службу за призовом під час мобілізації на особливий період отримує заробітну плату (середній заробіток) та одночасно грошове чи майнове (речове) забезпечення військовослужбовця, що виплачуються з бюджету то роботодавець під час нарахування заробітної плати такому працівнику не має право на застосування податкової соціальної пільги.

Водночас слід зазначити, що члени сімей загиблих військовослужбовців не віднесені до переліку категорій платників податку, які мають право на податкову соціальну пільгу відповідно до ст. 169 ПКУ.

Ситуація: Щодо визначення строків реєстрації розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних (ЄРПН).

Зараз діє спеціальний порядок: розрахунок коригування (РК) до податкової накладної, який передбачає зменшення суми компенсації вартості товарів/послуг (так званий "мінусовий РК"), має бути зареєстрований протягом 18 календарних днів з дня його отримання покупцем. Але на практиці виникає неоднозначність у тлумаченні цього строку.

Питання: Чи враховується дата отримання розрахунку коригування у 18 календарних днів, які відведені для його реєстрації в ЄРПН?

Уточнення: Чи можна вважати 18-й календарний день (включно), рахуючи з дня, наступного за датою отримання "мінусового" розрахунку коригування, останнім допустимим днем для його реєстрації в ЄРПН без порушення строків?

Відповідь: Тимчасово, протягом дії воєнного стану в Україні та шести місяців після місяця, в якому воєнний стан буде припинено або скасовано, реєстрація податкових накладних та/або розрахунків коригування до

податкових накладних у ЄРПН здійснюється з урахуванням граничних строків визначених п. 89 підрозд. 2 розд. XX ПКУ.

Визначені п. 89 підрозд. 2 розд. XX ПКУ строки реєстрації в ЄРПН застосовуються до податкових накладних / розрахунків коригування, граничний термін реєстрації в ЄРПН яких припадає на період з дати набрання чинності Законом № 2876-IX (тобто з датою складання, починаючи з 16 січня 2023 року), та діють тимчасово протягом дії воєнного стану в Україні та шести місяців після місяця, в якому воєнний стан буде припинено або скасовано, та становлять, зокрема для розрахунків коригування, складених постачальником товарів/послуг до податкової накладної, що складена на отримувача – платника податку, у яких передбачається зменшення суми компенсації вартості товарів / послуг їх постачальнику, – протягом 18 календарних днів із дня отримання такого розрахунку коригування до податкової накладної отримувачем (покупцем).

Тобто, дата отримання розрахунку коригування покупцем є першим календарним днем для обрахунку 18 календарних днів, передбачених п. 89 підрозд. 2 розд. XX ПКУ для реєстрації в ЄРПН розрахунку коригування, у яких передбачається зменшення суми компенсації вартості товарів / послуг їх постачальнику.

Ситуація: Щодо встановлення мінімальної орендної ставки для фізичних осіб.

У 2014 році міською радою, відповідно до постанови КМУ №1253 та п.170.1 ПКУ, прийнято рішення «Про затвердження мінімальної місячної оренди 1 кв. м. загальної площі нерухомого майна», що регламентує мінімальну вартість оренди для фізичних осіб.

Питання: Чи є це рішення міської ради обов'язковим до застосування при передачі фізичним особам нерухомості в оренду?

Відповідь: Згідно із частиною другою ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією України та законами України.

Статтею 759 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ) визначено, що за договором найму (оренди) наймодавець передає або зобов'язується передати наймачеві майно у володіння та користування за плату на певний строк.

За найм (оренду) майна з наймача справляється плата, розмір якої встановлюється договором найму (ст. 762 ЦКУ).

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються ПКУ (п. 1.1 ст. 1 ПКУ).

Порядок оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV ПКУ, відповідно до п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 якого об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

При цьому нормами розділу IV ПКУ не передбачено реєстрації в органах ДПС договорів оренди.

Оподаткування доходу від надання нерухомості в оренду (суборенду, емфітевзис), житловий найм (піднайм) регламентується ст. 170 ПКУ.

Податковим агентом платника податку – орендодавця під час нарахування доходу від надання в оренду об'єктів нерухомості інших, ніж зазначені в п.п. 170.1.1 п. 170.1 ст. 170 ПКУ (включаючи земельну ділянку, що знаходиться під такою нерухомістю, чи присадибну ділянку), є орендар (п.п. 170.1.2 п. 170.1 ст. 170 ПКУ).

При цьому об'єкт оподаткування визначається виходячи з розміру орендної плати, зазначеної в договорі оренди, але не менше ніж мінімальна сума орендного платежу за повний чи неповний місяць оренди. Мінімальна сума орендного платежу визначається за методикою, що затверджується Кабінетом Міністрів України, виходячи з мінімальної вартості місячної оренди одного квадратного метра загальної площі нерухомості з урахуванням місця її розташування, інших функціональних та якісних показників, що встановлюються органом місцевого самоврядування села, селища, міста, на території яких вона розташована, та оприлюднюється у спосіб, найбільш доступний для жителів такої територіальної громади. Якщо мінімальну вартість не встановлено чи не оприлюднено до початку звітного (податкового) року, об'єкт оподаткування визначається виходячи з розміру орендної плати, зазначеного в договорі оренди.

Відповідно до п.п. 170.1.4 п. 170.1 ст. 170 ПКУ доходи, зазначені у п.п. 170.1.1 – 170.1.3 п. 170.1 ст. 170 ПКУ, оподатковуються податковим агентом під час їх нарахування (виплати) за ставкою, визначеною п. 167.1 ст. 167 ПКУ.

Пунктом 2 постанови Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 № 1253 «Про затвердження Методики визначення мінімальної суми орендного платежу за нерухоме майно фізичних осіб» постановлено рекомендувати органам місцевого самоврядування сіл, селищ, міст, на території яких розміщене нерухоме майно, що надається в оренду, визначати мінімальну вартість місячної оренди 1 кв. метра загальної площі такого майна за формулою, що міститься у затвердженій цією постановою Методиці.

Так, ця Методика не застосовується орендарями – фізичними особами, що не є суб'єктами господарювання.

Водночас пунктом 6 Методики встановлено, що якщо орган місцевого самоврядування не визначив мінімальної вартості місячної оренди 1 кв. метра загальної площі нерухомого майна чи не оприлюднив її до початку звітного податкового року у спосіб, найбільш доступний для жителів територіальної громади, об'єкт обкладення податком на доходи фізичних осіб визначається орендарем (крім орендарів – фізичних осіб, які не є суб'єктами господарювання) виходячи з розміру орендної плати, передбаченого в договорі оренди.

Отже, орган місцевого самоврядування зобов'язаний щороку ухвалювати рішення щодо визначення мінімальної вартості місячної оренди 1 кв. метра загальної площі нерухомого майна та оприлюднювати її до початку звітного податкового року у спосіб, найбільш доступний для жителів територіальної громади.

Відповідно до п.п. 170.1.5 п. 170.1 ст. 170 ПКУ якщо орендар є фізичною особою, яка не є самозайнятою особою, особою, відповідальною за нарахування та сплату (перерахування) податку до бюджету, є платник податку – орендодавець.

При цьому такий орендодавець самостійно нараховує та сплачує податок до бюджету в строки, встановлені Кодексом для квартального звітного (податкового) періоду, а саме: протягом 40 календарних днів, після останнього дня такого звітного (податкового) кварталу, сума отриманого доходу, сума сплаченого протягом звітного податкового року податку та податкового зобов'язання за результатами такого року відображаються у річній податковій декларації (п.п. «а» п.п. 170.1.5 п. 170.1 ст. 170 ПКУ).

Згідно з п. 167.1 ст. 167 ПКУ ставка податку становить 18 відс. бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) платнику податків (крім випадків, визначених у п.п. 167.2 – 167.5 ст. 167 ПКУ).

Також доходи від надання нерухомості в оренду (суборенду, емфітевзис), житловий найм (піднайм) є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1 п.п. 1.1 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ).

Ставка військового збору становить 5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1 п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ (п.п. 1 п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ).

Статтею 179 ПКУ передбачено порядок подання річної декларації про майновий стан і доходи (податкової декларації).

Відповідно до п.п. 49.18.4 п. 49.18 ст. 49 ПКУ податкова декларація про майновий стан і доходи подається за базовий звітний (податковий) період, що дорівнює календарному року для платників податку на доходи фізичних осіб – до 1 травня року, що настає за звітним, крім випадків, передбачених розділом IV ПКУ.

При цьому фізична особа зобов'язана самостійно до 1 серпня року, що настає за звітним, сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену в поданій нею податковій декларації (п. 179.7 ст. 179 ПКУ).

Питання: Яка відповідальність передбачається для фізичної особи, яка здає нерухомість за ціною, нижчою за встановлену мінімальну, відповідно до цього рішення міської ради?

Відповідь: Для орендодавця, який здає нерухомість фізичній особі, яка не є самозайнятою особою, та є відповідальним за нарахування та сплату (перерахування) податку до бюджету, мінімальна сума орендного платежу не визначається.

Питання: Чи несе ризики юридична особа, яка орендує об'єкт у фізичної особи за ціною, нижчою за встановлену у рішенні міськради?

Відповідь: Правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку встановлено главою 1 розділу XIV ПКУ.

Спрощена система оподаткування, обліку та звітності – це особливий механізм справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів, встановлених пунктом 297.1 статті 297 Кодексу, на сплату єдиного податку в порядку та на умовах, визначених встановлено главою 1 розділу XIV ПКУ, з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності (пункт 291.2 статті 291 ПКУ).

Відповідно до підпункту 2 пункту 292.1 статті 292 ПКУ доходом платника єдиного податку для юридичної особи є будь-який дохід, включаючи дохід представництв, філій, відділень такої юридичної особи, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній підпунктом 292.3 статті 292 ПКУ.

Юридичні особи – платники єдиного податку третьої групи використовують дані спрощеного бухгалтерського обліку щодо доходів та витрат з урахуванням положень підпунктів 44.2, 44.3 статті 44 ПКУ (абзац п'ятий пункту 296.1 статті 296 ПКУ).

Відповідно до абзацу третього пункту 44.2 статті 44 ПКУ юридичні особи – платники єдиного податку третьої групи ведуть спрощений бухгалтерський облік доходів та витрат з метою обрахунку об'єкта оподаткування за методикою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Згідно з пунктом 292.3 статті 292 ПКУ до суми доходу платника єдиного податку включається вартість безоплатно отриманих протягом звітного періоду товарів (робіт, послуг).

Безоплатно отриманими вважаються товари (роботи, послуги), надані платнику єдиного податку згідно з письмовими договорами дарування та іншими письмовими договорами, укладеними згідно із законодавством, за якими не передбачено грошової або іншої компенсації вартості таких товарів (робіт, послуг) чи їх повернення, а також товари, передані платнику єдиного податку на відповідальне зберігання і використані таким платником єдиного податку.

При цьому датою отримання доходу платника єдиного податку є, зокрема, дата підписання платником єдиного податку акта приймання-передачі безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг) (абзац перший п. 292.6 ст. 292 ПКУ).

Частиною четвертою статті 632 ЦКУ, встановлено, що у разі якщо ціна у договорі не встановлена і не може бути визначена виходячи з його умов, вона визначається виходячи із звичайних цін, що склалися на аналогічні товари, роботи або послуги на момент укладення договору.

Враховуючи викладене, якщо на дату підписання платником єдиного податку третьої групи (юридичної особи) акта оренди об'єкта у фізичної особи за ціною, нижчою встановленою у рішенні міськради, до суми доходу платника єдиного податку (юридичної особи) включається вартість такої орендної плати, визначена не нижче звичайної ціни.

Питання: Якщо з 2014 року рішення не переглядалося і не оприлюднюється щороку, чи можна вважати його чинним для цілей оподаткування доходу від оренди? Уточнення: Чи можна вважати, що вищезазначене рішення міської ради, ухвалене у 2014 році, залишається чинним для цілей оподаткування доходу фізичних осіб від оренди, доти, поки не буде скасоване або змінене, чи все ж таки необхідно щороку ухвалювати та оприлюднювати нове рішення до початку звітного року, аби воно мало силу для визначення об'єкта оподаткування згідно з п.п. 170.1.2 ПКУ?

Відповідь: Враховуючи вищевикладені норми абзацу другого п.п 170.1.2 п. 170.1 ст. 170 ПКУ та пункту 6 Методики орган місцевого самоврядування зобов'язаний щороку ухвалювати рішення щодо визначення мінімальної вартості місячної оренди 1 кв. метра загальної площі нерухомого майна та оприлюднювати її до початку звітного податкового року у спосіб, найбільш доступний для жителів територіальної громади.

У разі, якщо мінімальну вартість не встановлено чи не оприлюднено до початку звітного (податкового) року, об'єкт оподаткування визначається виходячи з розміру орендної плати, зазначеного в договорі оренди.

Ситуація: Щодо визначення суми доходу, у разі застосування еквайрингу банківського та інтернет еквайрингу для юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців (спрощена та загальна система).

За прикладом: покупець сплатив аванс у розмірі 1 000 грн 31.12.2024, а на рахунок продавця фактично надійшло 990 грн 02.01.2025 (з урахуванням комісії банку).

Питання 1: У випадку, коли з ФОП на спрощеній системі розраховались через оплату картою в магазині (банківський еквайринг) – яку суму він повинен включити до доходу для цілей оподаткування єдиним податком та в якому звітному періоді (2024 чи 2025 рік)?

Питання 2: У випадку, коли з ФОП на спрощеній системі розраховались через оплату картою в інтернет-магазині (інтернет-еквайринг) – яку суму він повинен включити до доходу для цілей оподаткування єдиним податком та в якому звітному періоді (2024 чи 2025 рік)?

Відповідь на питання 1 та 2:

Особливості застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності визначено главою 1 розділу XIV ПКУ.

Згідно пп. 1 п. 292.1 ст. 292 ПКУ доходом ФОП є дохід, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній пунктом

292.3 ст. 292 ПКУ. При цьому до доходу не включаються отримані такою фізичною особою пасивні доходи у вигляді процентів, дивідендів, роялті, страхові виплати і відшкодування, доходи у вигляді бюджетних грантів, а також доходи, отримані від продажу рухомого та нерухомого майна, яке належить на праві власності фізичній особі та використовується в її господарській діяльності.

Датою отримання доходу платника єдиного податку є дата надходження коштів платнику єдиного податку у грошовій (готівковій або безготівковій) формі, дата підписання платником єдиного податку акта приймання-передачі безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг). Для платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість, датою отримання доходу є дата списання кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності (п. 292.6 ст. 292 ПКУ).

З урахуванням листа Міністерства фінансів України від 10.04.2024 за № 11210-04-62/11995, датою отримання доходу платниками єдиного податку – ФОП при здійсненні розрахунків за допомогою POS-терміналів з видачею фіскального (касового) чека є дата, зазначена у фіскальному (касовому) чекові.

Тому, якщо з ФОП на спрощеній системі оподаткування розраховувались через оплату картою в магазині (банківський-еквайринг) або в інтернет - магазині (інтернет-еквайринг) з видачею фіскального (касового) чеку, то доходом для цілей оподаткування єдиним податком є вся сума виручки, включаючи комісію банку, а датою отримання доходу з метою його оподаткування є дата, зазначена в фіскальному (касовому) чекові.

Питання 3: У випадку, коли з ФОП на загальній системі розраховувались через оплату картою в магазині (банківський еквайринг) – яку суму він повинен включити до доходу для цілей оподаткування ПДФО та військовим збором та в якому звітному періоді (2024 чи 2025 рік)?

Питання 4: У випадку, коли з ФОП на загальній системі розраховувались через оплату картою в інтернет-магазині (інтернет еквайринг) – яку суму він повинен включити до доходу для цілей оподаткування ПДФО та військовим збором та в якому звітному періоді (2024 чи 2025 рік)?

Відповідь на питання 3 та 4:

Оподаткування доходів, отриманих ФОП від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування визначено ст. 177 ПКУ.

Відповідно до п. 177.2 ст. 177 ПКУ об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такого ФОП.

Отже датою отримання доходу є: дата фактичного надходження коштів на поточний рахунок у форматі IBAN, у касу; у разі здійснення розрахунків у негрошовій формі – дата отримання інших видів компенсацій вартості

поставлених (або тих, що підлягають поставці) ним товарів; при здійсненні розрахунків за допомогою платіжних терміналів (POS-терміналів) з видачею фіскального (касового) чека – дата, вказана у фіскальному чеку.

З урахуванням листа Міністерства фінансів України від 10.04.2024 за №11210-04-62/11995, датою отримання доходу ФОП на загальній системі оподаткування при здійсненні розрахунків за допомогою POS-терміналів з видачею фіскального (касового) чека є дата, зазначена у фіскальному (касовому) чекові.

Таким чином якщо з ФОП на загальній системі оподаткування розраховувались за через оплату картою в магазині (банківський-еквайринг) або в інтернет – магазині (інтернет-еквайринг) з видачею фіскального (касового) чеку, то доходом для цілей оподаткування ПДФО є вся сума виручки, включаючи комісію банку, а датою отримання доходу з метою його оподаткування є дата, зазначена в фіскальному (касовому) чекові.

Питання 5: У випадку, коли з юридичною особою на спрощеній системі оподаткування розраховувались через оплату картою в магазині (банківський еквайринг) – яку суму вона повинна включити до доходу для цілей оподаткування єдиним податком та в якому звітному періоді (2024 чи 2025 рік)?

Питання 6: У випадку, коли з юридичною особою на спрощеній системі розраховувались через оплату картою в інтернет-магазині (інтернет еквайринг) – яку суму повинна включити до доходу для цілей оподаткування єдиним податком та в якому звітному періоді (2024 чи 2025 рік)?

Відповідь на питання 5 і 6

Особливості застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності визначено главою 1 розд. XIV ПКУ.

Згідно пп. 2 п. 292.1 ст. 292 ПКУ доходом юридичної особи - платника єдиного податку третьої групи є будь-який дохід, включаючи дохід представництв, філій, відділень такої юридичної особи, отриманий протягом податкового (звітного) періоду в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій); матеріальній або нематеріальній формі, визначеній п. 292.3 ст. 292 ПКУ.

Датою отримання доходу платника єдиного податку є дата надходження коштів платнику єдиного податку у грошовій (готівковій або безготівковій) формі, дата підписання платником єдиного податку акта приймання-передачі безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг). Для платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість, датою отримання доходу є дата списання кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності (п. 292.6 ст. 292 Кодексу).

З урахуванням листа Міністерства фінансів України від 07.03.2025 за №11210-09-62/7098, датою отримання доходу платниками єдиного податку – юридичними особами при здійсненні розрахунків за допомогою POS-терміналів

з видачею фіскального (касового) чека є дата, зазначена у фіскальному (касовому) чекові.

Тому, якщо з юридичною особою на спрощеній системі оподаткування розраховувались через оплату картою в магазині (банківський-еквайринг) або в інтернет - магазині (інтернет-еквайринг) з видачею фіскального (касового) чеку, то доходом для цілей оподаткування єдиним податком є вся сума виручки, включаючи комісію банку, а датою отримання доходу з метою його оподаткування є дата, зазначена в фіскальному (касовому) чекові.

Питання 7: У випадку, коли з юридичною особою платником ПДВ розраховувались через оплату картою в інтернет-магазині (інтернет-еквайринг) - якщо це перша подія, на яку дату виникає податкове зобов'язання з ПДВ у такому випадку?

Питання 8: У випадку, коли з юридичною особою платником ПДВ розраховувались через оплату картою в магазині (банківський еквайринг) – якщо це перша подія, на яку дату виникає податкове зобов'язання з ПДВ у такому випадку?

Відповідь на питання 7 і 8:

Якщо за операцією юридичної особи (платника ПДВ) з постачання товарів/послуг першою подією є оплата за такі товари/послуги (у тому числі за допомогою еквайрингу платіжних систем та банку з використанням платіжних карток), а не фактичне постачання таких товарів/послуг, то обов'язок щодо нарахування податкових зобов'язань з ПДВ виникає на дату зарахування коштів на рахунок юридичної особи (платника ПДВ), що відкритий у банку / небанківському надавачу платіжних послуг.